

Спящия великанъ

отъ Зигфридъ Зиберъ

Превежда отъ нѣмски Д-ръ Николина Андреева — Стоянова

— Мамо, — каза малкиятъ Иванчо — мога ли утре да телефонирамъ пакъ на татка?

— Ако само си послушенъ и си знаешъ уроците, зададени ви въ училище.

— О, азъ си научихъ по всичко! — отвърна Иванчо.

— Какво имате за утре? — попита майката.

— По законъ божии, — отвърна детето — историята на Давида и Голията, по естествознание — за устройството на човѣшкото тѣло, а по нѣмски — едно съчинение по стихотворението „Играчката на великана“.

— Е, щомъ всичко това си научилъ добре, ще телефонирашъ утре на татка — каза майката — но сега спи и сънувай сладъкъ сънъ. Лека нощъ, Иванчо!

— Лека нощъ, Мамичко!

Иванчо заспа и его чудния сънъ, що сънува.

Той тръгна презъ една гора, която познаваше, защото бѣ идвалъ съ татка си тукъ. На пѣтя му се мѣрна една табелка, която Иванчо другъ пѣтъ не бѣ забелязвалъ. Тя изглеждаше съвсемъ нова. На нея пишеше:

Дружество за запазване горитѣ. Къмъ спящия великанъ.

— Ура! — извика Иванчо — единъ спящъ великанъ! Него искамъ да видя!

Той си въртѣше весело бастончето и навлезе по тѣсната пѣтека. Скоро стигна до една мрачна гора, отъ която се извишаваха скали съ твърде чудни очертания, прилични на крѣгли кубета, единъ чифтъ широки бали, единъ остъръ, стрѣменъ връхъ и две голѣми отвесни стени. Всичко това бѣ обрасло съ мъхъ, папрати, различни горски цвѣта, съ безформени гъби и криви дръвчета.

Това натрупване на скали изглеждаше на единъ легналъ великанъ. — Две бали бѣха свититѣ

юмруци, облитѣ куполи — колѣната и черепа, отъ който единъ кривъ връхъ се издаваше като носъ въ въздуха; твърдитѣ откѣртени скали изглеждаха като изправени стѣпала на краката.

Трѣбваше много време да е спалъ великана, защото буйни растения бѣха израсли вече по него.

Когато Иванчо се отправи къмъ великана, за да го види по отблизу, той забеляза, че вмѣсто коси, бодлитѣ на елховитѣ дръвчета бѣха покрили черепа му. Веждитѣ и брадата му бѣха сжщо обрасли съ храсти. Дѣсното му ухо бѣше цѣло покрито съ пѣвитица. Страшно широко се разваряше голѣма уста на великана.

Иванчо се покачи по мокритѣ хлъзгави устни, опрѣ се на единъ жбѣ и погледна въ гърлото, отъ което, като отъ вулканъ, непрестанно лекъ дѣхъ излизаше въ въздуха. Жбѣтъ обаче бѣше гнилъ, почна да се клати, та Иванчо политна да падне въ устата на великана, но се закачи съ дръжката на бастина си здраво въ брадата му и се отдрѣгна, пълзейки. Заплашително се откриваха задъ мустацитъ му две тъмни дупки, които у хората се наричатъ носни дупки.

Иванчо искаше, като заобиколитѣ мустацитъ, да достигне тамъ, но изведнажъ застана предъ единъ кладенецъ. Така му се виждаше поне. Това бѣ една крѣгла дълбина, дето се виждаше нѣщо синьо, като че небето се оглеждаше тамъ. Самиятъ Иванчо можеше добре да се огледа на мокрото дѣно. Като че нѣкакъвъ чуденъ магесникъ привличаше Иванчо, все по-близу и по-близу къмъ този приказенъ кладенецъ. Тѣмко що му мина презъ ума, че това може да бѣде лѣвото око на великана, който съ отворени очи спи и сънува, изведнажъ любопитното момче се подхлъзна и падна въ кладенеца.

(Следва)

Музикаленъ ОТДѢЛЪ

Подъ редакцията на АСЕНЪ СТОЯНОВЪ

Майчина пѣсенъ

2. Вихърѣтъ вилнѣй въ полето и прокоба зла реди, но надъ татка отъ небето, детко, дѣдо Боже бди. Че го свидна рожба чака, Знае той. . . Фу! какъ бухти! (и пр. до края, както въ куплетъ първи)

Обстановка. Майката, която пѣе солото и първи гласъ въ дуета и хора, люлѣе седнала, дете въ люлка. До нея, права, стои съседката ѝ (втори гласъ въ дуета), а задъ тѣхъ е хорѣтъ, който симболизира грижата на близкитѣ на пѣтникъ — баща.

Бележка на автора.

Пенчо Славейковъ

ОТЪ ДНЕСЪ

Тукъ предъ всички обещавамъ: ваче въздържатель ставамъ! Нѣма никога да пия нито вино, ни ракия.

Дружество ще образувамъ — ни се хваля, ни шегувамъ, ще го кръстиме „Обнова“ — дума свѣтла съ бждностъ нова,

И отъ тоя день нататкъ съ чудна вѣра въвъ душата ще пилѣя трезво слово срѣдъ живота ни тжжовенъ.

Асиотъ Величковъ

Изъ науката, обществото и природата.

Трагиченъ полетъ въ стратосферата. — На 30 януарий т. г. трима руски инженери отъ Москва полетѣли съ новъ специаленъ балонъ въ стратосферата, т. е. она пласть отъ въздуха, който е надъ 12,000 метра надъ земното равнище. Балонѣтъ билъ снабденъ съ радиотелефонъ, чрезъ който тримата инженери, скрити въ металическата гондола (лодка), сж били въ постоянна свръзка съ радиостанцията на земята. Балонѣтъ излетѣлъ въ 8 часа, и до 12 и половина се обадилъ чрезъ радиото, че се намира на височина 20,600 метра. Следъ това, обаче, радиото отъ балона млъкнало, а нѣколко часа по-сетне, било съобщено, че гондолата на балона паднала близо до една желѣзопѣтна линия. Тримата инженери били намѣрени убити, самопишешитѣ уреди — строшени, вжжетата на гондолата откъснати отъ самия балонъ, който съвсемъ липсвалъ, т. е. изгубилъ се високо въ атмосферата. Още не сж установени причинитѣ за това крушение.

Този е четвъртия полетъ въ стратосферата:

Първи — Проф. Пикаръ (Швейцария) 15,000 метра.

Втори — сжщия — 16,000 метра.

Трети — трима руски инженери — 19,500 метра.

Четвърти — гореописания — 20,600 метра.

Настоятелитѣ получаватъ: 1) За 5 — 10 абонамента — 10%, 2) За 10 — 20 абонамента — 15% и 3) За повече отъ 20 абонамента — 20% отъ стѣпъ въ пари, които се одържатъ при изпращане сумитѣ.

Само въ предплата!

Детска мисълъ

МАЛКИЯТЪ ТУРИСТЪ

Отъ днеска азъ нататкъ съмъ български туристъ — на воля всрѣдъ поляга ще дишамъ въздухъ чистъ.

Българю, ще видя азъ твойтѣ красоти, о, земьо скжпа, мила, която насъ роди!

И Дунава ще видя, какъ тихо лѣй вълни, и Хемуса ще чуя, какъ пѣй за стари дни.

Ще видя ниви златни, де селска потъ се лѣй, жетварка дето лѣте тжжовна пѣсенъ пѣй

гр. Бургасъ Стефка Димова Иванова IV класъ

Дете и гора

Дете.

Ой, горо, сестро хубава, ой, горо, мила, гиздава; Защо ми, горо, чернѣешъ, за какво тжжишъ, линѣешъ?

Гора.

Детенце мило, игриво, да ми си здраво и живо, като мѣ питашъ да кажа, да кажа да ти разкажа: Слана ми листа попари, и птичка мене забрави! Есенникъ люто повѣва, листа ми рони, отвѣва!

Дете.

Не тжжи горо, горице, не скърби, мила сестрице: — до-що пакъ пролѣтъ — царица, пакъ ще поникне тревита! Листата ще ти покаратъ, прѣмѣна чудна докаратъ. Птички ще въ клони запѣятъ, агъница мило заблѣятъ!

с. Стражица Иванка Михалева Генева В. Търновско. II-б класъ.

Весело Сладкодумче

РЕШИЛИ ЗАДАВКИ ОТЪ БРОЙ 3: Мекишъ — Кина Кръстева; Тенча — Хр. Христова, Тр. Рашковъ, Кум. Симеоновъ, М. Филевъ, Ст. Ив. Ватевъ; Плѣвевъ — Мих. Хр. Нерезовъ; Набауланъ — Колчо Пановъ.

ПРАТИЛИ СЪЧИНЕНИЯ: Цв. Спасовъ — Плѣвевъ, Емилъ Робовъ и Радка Робова — о. Кара-Иванца, Триф. Рашковъ Ковачевъ — о. Тенча.

ПРАТИЛИ ЗАДАВКИ: К. Кръстева — о. Мекишъ, Хр. Христова и Тр. Рашковъ — о. Тенча, М. Хр. Нерезовъ — Плѣвевъ. Всички ученици, които пратятъ въ редакцията хубаво съставени и красиво написани съчинения, или нови задачи, ще получатъ подаръкъ по една хубава книжка, но при условие — да бждатъ отчетени абонати на „Сладкодумче“.

I. ГЛАВОБИЙКИ

1. Име съмъ на частъ отъ дърво; замѣнитъ ли първата ми буква съ „с“, ставамъ име на най-едрото животно.

Задалъ Стефанъ Ив. Ватевъ, II кл. с. Тенча.

2. Търсене рими. Ние сме 10 думи отъ по 3 букви, отъ които последнитѣ две сж еднакви (римувайтъ се), а се различаваме само по първата си буква, която ако е:

„б“ — както на село казватъ на по-старѣ човѣкъ, „в“ — възклициание, „д“ — заповѣдаме нѣщо, „л“ — прави го кучето, „м“ — месецъ, „н“ — частичка за сравнение, „п“ — дѣлъ, „р“ — на онзи свѣтъ, „х“ — при трѣгване, „ч“ — за сутринна закуска.

Задава редакторѣтъ.

Адресъ на редакцията и администрацията:

1). За прашане пари съ пощенски записъ:

Александъръ Петковъ, учителъ въ с. Мекишъ, чрезъ ст. Дол. Липница.

2). За прости и препоржани писма и ржкописи:

Александъръ Земни, с. Мекишъ, чрезъ Гара Тръмбешъ.

Печат. Е. п. ХРИСТОВЪ — В. Търново.

Поща и съобщения

Редакцията чака да получи портретчета отъ своитѣ малки сътрудници, както и отъ групи по 10 и повече наши абонати, или дружества, за да ги помѣсти въ следнитѣ броеве. Само едно условие: да бждатъ отчетени за цѣлата година.

Премия, по една книга, ще се даде на всѣки нашъ сътрудникъ — ученикъ, или на всѣка група отъ по 10 наши абонати. Условие — всички трѣбва да бждатъ издѣлжени. Премиитѣ ще бждатъ по изборъ отъ обявенитѣ въ бр. 3.

Театраленъ животъ. с. Килифаревъ, Търновско. На 28 августъ м. г. ученицитѣ отъ прогимназията, подъ ржководството на учителя си Стефанъ Сжбевъ и съ участието на гражданския струненъ оркестръ, сж представили съ небивгълъ успѣхъ въздържательната оперетка „Домъ и крѣчма“ отъ Ал. Земни. Г. Орѣховица. — Подъ ржководството на учителя по музика, П. Пѣйчевъ, ученицитѣ отъ прогимназията, съ собствения си струненъ оркестръ, сж почнали разучванията на сжщата оперетка. с. Мекишъ. — Ученицитѣ отъ прогимназията сж дали вечеринка на 13 февруарий т. г., като сж представили пиеската „Трудѣтъ е богатство“ отъ Димчо Сиркеджиевъ, и нѣколко музикални сцени. с. Долна Липница, Търновско. — Подъ ржководството на учителката Радка Вел. Горсова, наскоро се представя по. „Домъ и крѣчма.“ Сжщата се подготвя въ с. Две Могили, Русенско.

Нова оперетка отъ Ал. Земни — „Посрещане пролѣтъта.“ Действующи лица: хорѣ деца, пролѣтъта, пролѣтнитѣ цвѣта и птици. Два балета и едно хоро. Интересувашитѣ се да се обѣрнатъ до редакцията за ржкописъ срещу 30 лв. предплатени.